

Idyllen 2

Gedicht 10

έργατίναι ἡ Θερισταί

- [1] Ἔργατίνα βουκαῖς, τί νῦν ὥζυρὲ πεπόνθεις;
[2] οὕθ' ἐδὸν ὅγμον ἄγειν ὁρθὸν δύνα, ὡς τὸ πρὸν ἄγες,
[3] οὕθ' ἄμα λαφοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπῃ
[4] ὕσπερ δις ποίμνας, ἃς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψε.
[5] ποῖός τις δείλαν τυ καὶ ἐκ μέσω ἄματος ἐσσῆ,
[6] δις νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
[7] Μίλων ὕφαμάτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
[8] οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
[9] οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἔργάτᾳ ἀνδρί;
[10] οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνῆσαι δι' ἔρωτα;
[11] μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίω κύνα γεῦσαι.
[12] ἀλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
[13] ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὅξος.
[14] τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
[15] τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; ἀ Πολυβώτα,
[16] ἀ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἰπποκίωνι ποταύλει.
[17] εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις πάλαι ὧν ἐπεθύμεις.
[18] μάντίς τοι τὰν νύκτα χροϊξεῖθ' ἀ καλαμαία.
[19] μωμᾶσθαί μ' ἄρχη τύ· τυφλὸς δ' οὐκ αὔτὸς ὁ Πλοῦτος,
[20] ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἐρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ.
[21] οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὺ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶον,
[22] καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
[23] ἔργαξῃ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἥσθα.
[24] Μοῖσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι
[25] παῖδ'· ὧν γάρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε.
[26] Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
[27] Ισχνὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
[28] καὶ τὸ ἵον μέλαν ἔστι καὶ ἀ γραπτὰ ὑάκινθος,
[29] ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πράτα λέγονται.
[30] ἀ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἴγα διώκει,
[31] ἀ γέρανος τῷροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὸν μεμάνημαι.
[32] αἴθέ μοι ἥς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
[33] χρύσεοι ἀμφότεροι κ' ἀνεκείμεθα τῷ Ἀφροδίτᾳ,
[34] τῶς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ρόδον ἡ μᾶλον τύ,
[35] σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.
[36] Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τευς,
[37] ἀ φωνὰ δὲ τρύχονος· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.
[38] Ἡ καλὰς ἄμμι ποέων ἐλελήθει βοῦκος ἀοιδάς.
[39] ὡς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
[40] ὕμοι τῷ πώγωνος, δὸν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
[41] θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.
[42] Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λᾶον
[43] εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
[44] Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριών τις
[45] εἴποι· "σύκινοι ἀνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός."

[46] Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρθυος ἀ τομὰ ὕμμιν
[47] ἡ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς ούτῶς.
[48] σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνον·
[49] ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.
[50] ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
[51] καὶ λήγειν εὔδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
[52] εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
[53] τὸν προπιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.
[54] κάλλιον ὕπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν.
[55] μή τι τάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
[56] ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας ἀείδειν,
[57] τὸν δὲ τεὸν βουκαῆ πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
[58] μυθίσδεν τῷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὄρθρευοίσα.

Gedicht 11

Κύκλωψ

[1] οὐδὲν πὸτε τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
[2] Νικία οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὸν δοκεῖ, οὔτ' ἐπίπαστον,
[3] ἡ τὰς Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδὺ
[4] γίνεται ἐπ' ἀνθρώποις, εὔρειν δ' οὐ ῥάδιόν ἔστι.
[5] γινώσκειν δ' οἴμαί τυ καλῶς ἵατρὸν ἔοντα
[6] καὶ ταῖς ἔννέα δὴ πεφιλάμενον ἔξοχα Μοίσαις.
[7] οὕτω γοῦν ῥάιστα διάγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
[8] ὥρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
[9] ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὰς κροτάφως τε.
[10] ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδω οὐδὲ κικίννοις,
[11] ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
[12] πολλάκι τὰς διες ποτὶ ταύλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
[13] χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν ἀείδων
[14] αὐτόθι ἐπ' ἀιόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
[15] ἐξ ἀοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος
[16] Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τὸ οἱ ἤπατι πᾶξε βέλεμνον.
[17] ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
[18] ὑψηλᾶς ἐξ πόντον ὁρῶν ἀειδε τοιαῦτα.
[19] Ω λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέονται ἀποβάλλῃ;
[20] λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός,
[21] μόσχω γαυροτέρα, σφριγανωτέρα ὅμφακος ὡμᾶς.
[22] φοιτῆς δ' αὖθ' οὐτῶς, ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἔχη με,
[23] οἶχη δ' εὐθὺς ιοῖσ', ὅκκα γλυκὺς ὑπνος ἀνῇ με,
[24] φεύγεις δ' ὕσπερ δις πολιὸν λύκον ἀθρήσασα.
[25] ἤρασθην μὲν ἔγωγα τεοῦς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον
[26] ἤνθες ἐμῷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
[27] ἐξ ὅρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
[28] παύσασθαι δ' ἐσιδῶν τυ καὶ ὑστερον οὐδέ τι πα νῦν
[29] ἐκ τήνω δύναμαι· τὸν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
[30] γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὕνεκα φεύγεις.
[31] ὕνεκά μοι λασία μὲν ὄφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
[32] ἐξ ὧτὸς τέταται ποτὶ θῶτερον ὡς μία μακρά,
[33] εῖς δ' ὄφθαλμὸς ἔπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.
[34] ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐών βοτὰ χίλια βόσκω,

[35] κήκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
[36] τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὕτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὄπώρᾳ,
[37] οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖ.
[38] συρίσδεν δ' ὡς οὕτις ἐπίσταμαι ὥδε Κυκλώπων,
[39] τὸν τὸ φίλον γλυκύμαλον ἀμῷ κήμαυτὸν ἀείδων
[40] πολλάκι νυκτὸς ἀωρὶ. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρῶς
[41] πάσας μηνοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
[42] ἀλλ' ἀφίκευνσο ποθ' ἀμέ, καὶ ἔξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
[43] τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
[44] ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὶν τὰν νύκτα διαξεῖς.
[45] ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ράδιναι κυπάρισσοι,
[46] ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἀ γλυκύκαρπος,
[47] ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἀ πολυδένδρεος Αἴτνα
[48] λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
[49] τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο;
[50] αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ δοκέω λασιώτερος ἦμεν,
[51] ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ.
[52] καιόμενος δ' ὑπὸ τεῦς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
[53] καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
[54] ὅμοι, δ' τ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἀ μάτηρ βραγχί' ἔχοντα,
[55] ὡς κατέδυν ποτὶ τὸν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλασα,
[56] αἱ μὴ τὸ στόμα λῆσ, ἔφερον δέ τοι ἦ κρίνα λευκὰ
[57] ἦ μάκρων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν.
[58] ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι.
[59] ὥστ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἄμα πάντ' ἐδυνάθην.
[60] νῦν μὰν ὡς κόριον, νῦν αὐτόγα νεῖν κε μάθοιμι,
[61] αἴκα τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὕδ' ἀφίκηται,
[62] ὡς εἰδῶ, τί ποθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὅμμιν.
[63] ἔξενθοις Γαλάτεια καὶ ἔξενθοῖσα λάθοιο
[64] ὕσπερ ἐγὼ νῦν ὥδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθεῖν.
[65] ποιμαίνειν δ' ἔθέλοις σὺν ἐμὶν ἄμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν
[66] καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμεῖαν ἐνεῖσα.
[67] ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐτῷ·
[68] οὐδὲν πήποχ' δλως ποτὶ τὸν φίλον εἶπεν ὑπέρ μευ,
[69] καὶ ταῦτ' ἄμαρ ἐπ' ἄμαρ ὀρεῦσά με λεπτὸν ἔόντα.
[70] φασῶ τὰν κεφαλὰν καὶ τῶς πόδας ἀμφοτέρως μευ
[71] σφύζειν, ὡς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κήγων ἀνιῶμαι.
[72] ὡς Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶς τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
[73] αἴκ' ἐνθῶν θαλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
[74] ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.
[75] τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
[76] εὑρησεῖς Γαλάτειαν ἵσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
[77] πολλαὶ συμπαίσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
[78] κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αύταις ὑπακούσω
[79] δῆλον δ' τ' ἐν τῷ γῆς κήγω τις φαίνομαι ἦμεν.
[80] οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
[81] μουσίσδων, ρᾶσον δὲ διάγ' ἦει χρυσὸν ἔδωκεν.

Gedicht 12

Ἄιτης

- [1] Ἡλυθες ὡς φίλε κοῦρε τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἀοῖ;
- [2] ἥλυθες· οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
- [3] ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μᾶλον βραβίλοιο
- [4] ἄδιον, ὅσσον ὅις σφετέρας λασιωτέρα ἀρνός,
- [5] ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός,
- [6] ὅσσον ἐλαφροτέρη μόσχου νεβρός, ὅσον ἀηδῶν
- [7] συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτη πετεηνῶν,
- [8] τόσσον ἔμ' εὔφρανας τὸ φανεῖς, σκιερὰν δ' ὑπὸ φαγὸν
- [9] ἀελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμον ὡς τις.
- [10] εἴθ' ὅμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἔρωτες
- [11] νῶιν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδά.
- [12] θείω δῆ τινε τώδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
- [13] φῶθ', ὁ μὲν εἰσπνηλος, φαίη χ' ὠμυκλαϊάσδων,
- [14] τὸν δ' ἔτερον πάλιν ὡς κεν ὁ θεσσαλὸς εἴποι ἀίταν.
- [15] ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἵσω ζυγῷ. ἦ δὲ τότ' ἥσαν
- [16] χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, δὲ κάντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
- [17] εἰ γάρ τοῦτο πάτερ Κρονίδα πέλοι, εἰ γάρ ἀγήρω
- [18] ἀθάνατοι, γενεαῖς δὲ διηκοσίαισιν ἔπειτα
- [19] ἀγγείλειεν ἐμοί τις ἀνέξιδον εἰς Ἀχέροντα.
- [20] "ἡ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος ἀίτεω
- [21] πᾶσι δὲ στόματος, μετὰ δὲ ἡθεῖοισι μάλιστα."
- [22] ἀλλ' ἡτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
- [23] ἔσσονθ' ὡς ἔθέλοντι. ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
- [24] ψεύδεα ῥινὸς ὑπερθεν ἀραιᾶς οὐκ ἀναφύσω.
- [25] ἦν γάρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας,
- [26] διπλάσιον δὲ ὕνασας, ἔχων δὲ ἐπίμετρον ἀπῆνθον.
- [27] Νισαῖοι Μεγαρῆς ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
- [28] ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὡς περίαλλα
- [29] ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
- [30] αἰεί οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πράτῳ
- [31] κοῦροι ἐριδμαίνοντι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
- [32] δὲς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη,
- [33] βριθόμενος στεφάνοισιν ἐὰν ἐς μητέρ' ἀπῆνθεν.
- [34] ὄλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
- [35] ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβωτᾶ
- [36] Λυδίη ἵσον ἔχειν πέτρη στόμα, χρυσὸν ὅποιη
- [37] πεύθονται μὴ φαῦλος ἐτήτυμω ἀργυραμοιβοί.

Gedicht 13

”Υλας

- [1] οὐχ ἀμῖν τὸν Ἔρωτα μόνοις ἔτεχ', ὡς ἐδοκεῦμες,
- [2] Νικία, ὡς τινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο.
- [3] οὐχ ἀμῖν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
- [4] οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δὲ αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.
- [5] ἀλλὰ καὶ ὡμφιτρύωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
- [6] δὲς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἤρατο παιδός,

[7] τῶ χαρίεντος "Υλα, τῶ τὰν πλοκαμῆδα φορεῦντος,
[8] καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὡσεὶ φίλον υἱέα,
[9] δσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
[10] χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἥς, οὕτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὅροιτο,
[11] οὕτ' ἄρ' ὅχ' ἀ λεύκιππος ἀνατρέχοι ἐς Διὸς Ἄώς,
[12] οὐδ' ὁπόκ' ὀρτάλιχοι μινυροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρῶν,
[13] σεισαμένας πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρω,
[14] ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
[15] αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
[16] ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
[17] Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆς συνέποντο
[18] πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὃν ὅφελός τι,
[19] ἵκετο χώ ταλαιργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἱωλκόν,
[20] Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρωίνης,
[21] σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινεν "Υλας εὗεδρον ἐς Ἀργώ,
[22] ἄτις κυανεᾶν οὐχ ἤψατο συνδρομάδων ναῦς,
[23] ἀλλὰ διεξάιξε, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
[24] αἰετὸς ἐς μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὐ τότε χοιράδες ἔσταν.
[25] ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δὲ
[26] ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμένου εἴαρος ἥδη,
[27] τάμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄντος
[28] ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυνθέντες ἐς Ἀργώ
[29] Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
[30] εἶσω δ' ὅρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν
[31] αὔλακας εύρυνοντι βόες τρίβοντες ἄροτρα.
[32] ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
[33] δειελινοί, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
[34] λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὅνειαρ,
[35] ἔνθεν βούτομον ὀξὺν βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον.
[36] κῷχεθ' "Υλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
[37] αὐτῷ θ' Ἡρακλῆι καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
[38] οἱ μίαν ἄμφω ἔταῖροι ἀεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
[39] χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
[40] ἡμένω ἐν χώρᾳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει,
[41] κυάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
[42] καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
[43] ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
[44] νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
[45] Εὔνείκα καὶ Μαλίς ἔαρ θ' ὄρόωσα Νύχεια,
[46] ἥτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν
[47] βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν·
[48] πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλάς φρένας ἔξεσόβησεν
[49] Ἀργείω ἐπὶ παιδὶ· κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
[50] ἀθρόος, ὡς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἥριπεν ἀστὴρ
[51] ἀθρόος, ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἴπεν ἔταίροις·
[52] "κουφότερ' ὡς παῖδες ποιεῖσθ' ὅπλα· πνευστικὸς οὔρος."
[53] νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχοισαι
[54] δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
[55] Ἀμφιτρυωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδὶ¹
[56] ὥχετο, μαιωτιστὶ λαβὼν εύκαμπέα τόξα
[57] καὶ ρόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἔχάνδανε δεξιτερὴ χείρ.
[58] τρὶς μὲν "Υλαν ἄυσεν, δσσον βαρὺς ἥρυγε λαιμός·

[59] τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἵκετο φωνὰ
[60] ἔξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἴδετο πόρρω.
[61] ὡς δ' ὅπότ' ἡγένειος ἀπόπροθι λῖς ἐσακούσας,
[62] νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν ὡμοφάγος λῖς
[63] ἔξ εὐնᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
[64] Ἡρακλέης τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
[65] παῖδα ποθῶν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον.
[66] σχέτλιοι οἱ φιλέοντες· ἀλώμενος ὅσσα ἐμόγησεν
[67] οὕρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰήσονος ὕστερα πάντ' ἥζ.
[68] ναῦς γέμεν ἄρμεν· ἔχοισα μετάρσια τῶν παρεόντων,
[69] ἰστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον
[70] Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' ἄρετος ἄγον ἔχώρει
[71] μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεός ἦπαρ ἄμυσσεν.
[72] οὕτω μὲν κάλλιστος "Υλας μακάρων ἀμιθρεῖται·
[73] Ἡρακλέην δ' ἱρωες ἐκερτόμεον λιποναύταν,
[74] οὕνεκεν ἡρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ,
[75] πεζῷ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν.

Gedicht 14

Κυνίσκας Ἔρως ἢ Θυώνιχος.

[1] χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. ἀλλὰ τὸ ταύτα,
[2] Αἰσχίνα. ὡς χρόνιος. χρόνιος; τί δέ τοι τὸ μέλημα;
[3] πράσσομες οὐχ ὡς λῷστα Θυώνιχε. ταῦτ' ἄρα λεπτός,
[4] χώ μύστας πολὺς οὗτος, ἀνταλέσοι δὲ κίκιννοι.
[5] τοιοῦτος πρώαν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς,
[6] ὡχρὸς κάνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἥμεν.
[7] ἥρατο μὰν καὶ τῆνος, ἔμὲν δοκεῖ, ὀπτῷ ἀλεύρῳ.
[8] παίσδεις ὕγαθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἀ χαριεσσα Κυνίσκα
[9] ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θρὶξ ἀνὰ μέσσον.
[10] τοιοῦτος μὲν ἀεὶ τὸ φίλον Αἰσχίνα, ἀσυχῷ ὁξύς,
[11] πάντ' ἔθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν.
[12] ὠργεῖος κήγῳ καὶ δ Θεσσαλὸς ἴποδιώκτας
[13] Ἀπις καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ στρατιώτας
[14] ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς
[15] θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῷξα δὲ βίβλινον αὐτοῖς
[16] εὐώδη, τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὡς ἀπὸ λανῶ.
[17] βολβὸς κτείς κοχλίας ἐξηρέθη. ἥζ πότος ἀδύς.
[18] ἥδη δὲ προϊόντος, ἔδοξ' ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον
[19] ὕτινος ἥθελ· ἔκαστος· ἔδει μόνον ὕτινος εἰπεῖν.
[20] ἄμμες μὲν φωνεῦντες ἐπίνομες, ὡς ἐδέδοκτο·
[21] ἀ δ' οὐδὲν παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νοῦν;
[22] "οὐ φθεγξῆ; λύκον εἶδες· " ἔπαιξέ τις. "ώς σοφός" εἶπε,
[23] κήφαπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτᾶς καὶ λύχνον ἄψας.
[24] ἔστι Λύκος, Λύκος ἔστι, Λάβα τῷ γείτονος νιός,
[25] εύμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἥμεν.
[26] τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
[27] χάμιν τοῦτο δι' ὡτὸς ἔγεντό ποθ' ἀσυχῷ οὔτως·
[28] οὐ μὰν ἔξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
[29] ἥδη δ' ὃν πόσιος τοι τέσσαρες ἐν βάθει ἥμες,
[30] χώ Λαρισαῖος "τὸν ἐμὸν Λύκον" ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς,

[31] Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἀ δὲ Κυνίσκα
[32] ἔκλαι· ἔξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ¹
[33] παρθένος ἔξαέτης κόλπω ἐπιθυμήσασα.
[34] τᾶμος ἔγώ, τὸν ἶσαις τὸν Θυώνιχε, πὺξ ἐπὶ κόρρας
[35] ἡλασα, κάλλαν αὐθίς. ἀνειρύσσασα δὲ πέπλως
[36] ἔξω ὀπώχετο θᾶσσον. "ἔμὸν κακόν, οὕ τοι ἀρέσκω;
[37] ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
[38] θάλπε φίλον. τήνῳ τὰ σὰ δάκρυα μᾶλα ρέοντι."
[39] μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
[40] ἄψορρον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν.
[41] ὥκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
[42] ἵθὺ δι' ἀμφιθύρω καὶ δικλίδος, ἣ πόδες ἄγον.
[43] αἴνος θην λέγεται τις· ἔβα τάχα ταῦρος ἀν' ὕλαν.
[44] εἴκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
[45] σάμερον ἐνδεκάτα, ποτίθει δύο, καὶ δύο μῆνες,
[46] ἔξ ὡς ἀπ' ἄλλάλων. ούδ' εἰ Θρᾳκιστὶ κέκαρμαι,
[47] οἶδε. Λύκος νῦν πάντα, Λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῷκται.
[48] ἄμμες δ' οὔτε λόγω τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
[49] δύστηνοι Μεγαρῆς ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ.
[50] κεὶ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι.
[51] νῦν δὲ πόθεν; μῆς, φαντὶ Θυώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
[52] χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
[53] οὐκ οἶδα. πλὰν Σίμος ὁ τᾶς Ἐπιχάλκω ἐρασθεὶς
[54] ἐκπλεύσας ὑγιῆς ἐπανῆλθ', ἐμὸς ἀλικώτας.
[55] πλευσοῦμαι κήγω διαπόντιος, οὔτε κάκιστος
[56] οὔτε πρᾶτος ἶσως, ὁμαλὸς δέ τις ὁ στρατιώτας.
[57] ὥφελε μάν χωρεῖν κατὰ νοῦν τεόν, ὃν ἐπεθύμεις
[58] Αἰσχίνα. εἰ δ' οὐτῶς ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
[59] μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρω οἶος ἄριστος,
[60] τάλλα δ' ἀνὴρ ποιός τις ἐλευθέρω οἶος ἄριστος;
[61] εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἔρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς,
[62] εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
[63] πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἴτεύμενος οὐκ ἀνανεύων
[64] οἴα χρὴ βασιλῆ· αἴτεϊν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ²
[65] Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξὶδὸν ὕμον ἀρέσκει
[66] λῶπος ἄκρον περονᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακῶς
[67] τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
[68] ἣ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
[69] πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
[70] λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἃς γόνυ χλωρόν.

Gedicht 15

Συρακούσιαι ἢ Αδωνιάζουσαι

[1] Ἔνδοι Πραξινόα; Γοργοῖ φίλα, ὡς χρόνῳ. ἔνδοι.
[2] θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον Εύνόα αὐτῇ.
[3] ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. ἔχει κάλλιστα. καθίζευ.
[4] ὡς τᾶς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὄμμιν ἐσώθην
[5] Πραξινόα πολλῶ μὲν ὄχλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων.
[6] παντῷ κρηπίδες, παντῷ χλαμυδηφόροι ἄνδρες.
[7] ἀ δ' ὀδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστάτω δσσον ἀποικεῖς.

- [8] ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπ' ἔσχατα γᾶς ἔλαβ' ἐνθῶν
[9] ἵλεόν, οὐκ οἰκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὥμες
[10] ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὄμοῖος.
[11] μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίκωνα τοιαῦτα,
[12] τῷ μικκῷ παρεόντος· ὅρη γύναι, ὡς ποθορῇ τυ.
[13] Θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφῦν.
[14] αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. καλὸς ἀπφῦς.
[15] ἀπφῦς μὰν τῆνος τὰ πρόσαν (λέγομες δὲ πρόσαν θην
[16] πάντα) νήτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων
[17] ἦνθε φέρων ἄλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηχυς.
[18] χώμδος ταύτῃ ἔχει, φθόρος ἀργυρίω, Διοκλείδας·
[19] ἐπταδράχμως κυνάδας, γραιᾶν ἀποτύλματα πηρᾶν,
[20] πέντε πόκως ἔλαβ' ἔχθες, ἄπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
[21] ἀλλ' ίθι τώμπεχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάζευ.
[22] βῆμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῶ Πτολεμαίω
[23] θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
[24] κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν. ἐν ὀλβίω ὅλβια πάντα.
[25] ὃν ἔδεις, ὃν εἴπεις καὶ ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.
[26] ἔρπειν ὥρα κ' εἴη. ἀεργοῖς αἰὲν ἔօρτα.
[27] Εὔνόα, αἴρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόθρυπτε
[28] θὲς πάλιν. αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζοντι καθεύδειν·
[29] κινεῦ δή, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
[30] ἀ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολ' ἄπληστε.
[31] ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
[32] παῦε. ὄκοϊα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
[33] ἀ κλάξ τᾶς μεγάλας πᾶ λάρνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.
[34] Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
[35] τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστῶ;
[36] μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίω καθαρῶ μνᾶν
[37] ἡ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.
[38] ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. τοῦτο κάλ' εἴπεις.
[39] τώμπεχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
[40] ἀμφίθες. οὐκ ἀξῶ τυ τέκνον. μορμῶ, δάκνει ἵππος.
[41] δάκρυ', δσσα θέλεις, χωλὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
[42] ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
[43] τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον.
[44] ὡ θεοί, δσσος ὅχλος. πῶς καὶ πόκα τοῦτο περᾶσαι
[45] χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι.
[46] πολλά τοι ὡ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
[47] ἔξ ὡ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκων· οὐδεὶς κακοεργὸς
[48] δαλεῖται τὸν ἴοντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
[49] οἴα πρὶν ἔξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
[50] ἀλλάλοις ὄμαλοι, κακὰ παίγνια, πάντες ἔρειοι.
[51] ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενοίμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
[52] ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
[53] ὁρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἵδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
[54] Εὔνόα, οὐ φευξῆ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
[55] ὡνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδον.
[56] Θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
[57] τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. καύτα συναγείρομαι ἥδη.
[58] ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
[59] ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὅχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.

[60] ἔξι αὐλᾶς ὡς μάτερ; ἐγὼν ὡς τέκνα. παρενθεῖν
[61] εὔμαρές; ἔς Τροίαν πειρώμενοι ἥνθον Ἀχαιοί,
[62] καλλίστα παίδων· πείρα θην πάντα τελεῖται.
[63] χρησμῶς ἀ πρεσβύτις ἀπώχετο θεσπίξασα.
[64] πάντα γυναῖκες ἵσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἡρην.
[65] Θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας δσσος δμιλος.
[66] Θεσπέσιος. Γοργοῦ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὸ
[67] Εύνόα Εύτυχίδος· πότεχ' αὐτῷ, μή τι πλαναθῆς.
[68] πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶς ἔχεν Εύνόα ἀμῶν.
[69] οἵμοι δειλαία, δίχα μευ τὸ θερίστριον ἥδη
[70] ἔσχισται Γοργοῦ. πὸτε τῷ Διός, εἴτι γένοιο
[71] εύδαίμων ὄνθρωπε, φυλάσσοι τῷμπέχονόν μευ.
[72] οὐκ ἐπ' ἐμὸν μέν, δμως δὲ φυλαξεῦμαι· ὅχλος ἀθρωας.
[73] ὡθεῦνθ' ὕσπερ ὕες. θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
[74] κείς ὥρας κῆπετα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἴης
[75] ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κώκτίρμονος ἀνδρός.
[76] φλίβεται Εύνόα ἄμιν· ἀγ' ὡς δειλὰ τὸ βιάζευ.
[77] κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.
[78] Πραξινόα, πόταγ' ὄδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἀθρησον,
[79] λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.
[80] πότνι· Ἀθαναία, ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,
[81] ποῖοι ζωογράφοι τάκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
[82] ὡς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
[83] ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὄνθρωπος.
[84] αὐτὸς δ' ὡς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
[85] κλισμῶ, πρᾶτον ἰουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων,
[86] ὁ τριφίλητος Ἄδωνις, δ κήν Ἀχέροντι φιλεῖται.
[87] παύσασθ' ὡς δύστανοι, ὀνάνυτα κωτίλλοισαι
[88] τρυγόνες. ἔκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἄπαντα.
[89] μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
[90] πασάμενος ἐπίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις;
[91] ὡς δ' εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμὲς ἄνωθεν,
[92] ὡς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιτὶ λαλεῦμες·
[93] δωρίσδεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέσσοι.
[94] μὴ φύη Μελιτῶδες δῆς ἀμῶν καρτερὸς εἴη,
[95] πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξης.
[96] σιγῇ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν ἀείδειν
[97] ἀ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ πολύιδρις ἀοιδός,
[98] ἄτις καὶ πέρυσιν τὸν ἴαλεμον ἀρίστευσε.
[99] φθεγξεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἥδη.
[100] δέσποιν', ἀ Γολγώς τε καὶ Ἱδάλιον ἐφίλασσας
[101] αἰπεινάν τ' Ἐρύκαν, χρυσῷ παίζοισ' Ἀφροδίτα·
[102] οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
[103] μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὉΡαιι.
[104] βάρδισται μακάρων ὉΡαιι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
[105] ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι.
[106] Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,
[107] ἀνθρώπων ὡς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
[108] ἀμβροσίαν ἔς στῆθος ἀποστάξασα γυναικός·
[109] τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε,
[110] ἀ Βερενικεία θυγάτηρ Ἐλένα εἰκυῖα
[111] Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

[112] πὰρ μέν οἱ ὥρια κεῖται, ὅσα δρυδὸς ἄκρα φέρονται,
[113] πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
[114] ἀργυρέοις, Συρίω δὲ μύρω χρύσει' ἀλάβαστρα.
[115] εἴδατα δ' ὅσσα γυναικες ἐπὶ πλαθάνω πονέονται,
[116] ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρω,
[117] ὅσσά τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὑγρῷ ἔλαίω,
[118] πάντ' αὐτῷ πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.
[119] χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῷ βρίθοντι ἀνήθω
[120] δέδμανθ· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες,
[121] οἵοι ἀηδονιδῆς ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρων
[122] πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζω.
[123] ὡς ἔβενος, ὡς χρυσός, ὡς ἐκ λευκῷ ἔλέφαντος
[124] αἰετοὶ οἰνοχόου Κρονίδα Διὺς παῖδα φέροντες.
[125] πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω,
[126] ἡ Μήλατος ἔρει χώ τὰν Σαμίαν κάτα βόσκων.
[127] "ἔστρωται κλίνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἄλλα."
[128] τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥιδόπαχυς Ἀδωνις
[129] ὄκτωκαιδεκέτης ἢ ἐννεακαΐδεχ' ὁ γαμβρός.
[130] οὐ κεντεῖ τὸ φίλαμ', ἔτι οἱ περὶ χείλεα πυρρά.
[131] νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα·
[132] ἀῶθεν δ' ἀμές νιν ἄμα δρόσῳ ἀθρόαι ἔξω
[133] οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀιόνι πτύοντα,
[134] λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
[135] στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς·
[136] Ἐρπεις ὡς φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κείς Ἀχέροντα
[137] ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὕτ' Ἀγαμέμνων
[138] τοῦτ' ἔπαθ', οὕτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυμάνιος ἥρως,
[139] οὕθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων,
[140] οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας ἐπανελθών,
[141] οὕθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
[142] οὐ Πελοπηίαδαι τε καὶ Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί·
[143] Ἰλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εύθυμήσαις.
[144] καὶ νῦν ἥνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἡξεῖς.
[145] Πραξινόα, τὸ χρῆμα σοφώτερον ἡ θήλεια.
[146] ὀλβία ὅσσα ἵσατι, πανολβία ὡς γλυκὺ φωνεῖ.
[147] ὥρα ὅμως κείς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
[148] χώνηρος ὅξος ἄπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.
[149] χαῖρε Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Gedicht 16

Χάριτες ἢ Ίέρων

[1] αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
[2] ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
[3] Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ ἀείδοντι·
[4] ἄμμες δὲ βροτοὶ οἵδε, βροτοὺς βροτοὶ ἀείδωμεν.
[5] τίς γὰρ τῶν ὄπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἀῶ
[6] ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκω
[7] ἀσπασίως, οὐδ' αὐθίς ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
[8] αἱ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἵασι,
[9] πολλά με τωθάζοισαι, ὅ τ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἥνθον,

[10] ὁκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
[11] ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
[12] ἔνθ' αἰεί σφισιν ἔδρα, ἐπὴν ἄπρηκτοι ἵκωνται.
[13] τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
[14] οὐκ οἶδ· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
[15] αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων.
[16] πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἰσεται ἀθρεῖ
[17] ἄργυρον, οὐδέ κεν ἴὸν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
[18] ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· "ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
[19] αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδούς.
[20] τίς δέ κεν ἄλλου ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὄμηρος.
[21] οὗτος ἀοιδῶν λῶστος, δοξέεις ἐμεῦ οἰσεται οὐδέν."
[22] δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσὸς
[23] κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὅνασις,
[24] ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καὶ τινὶ δοῦναι ἀοιδῶν·
[25] πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι παῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων
[26] ἀνθρώπων, αἱὲ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
[27] μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
[28] μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
[29] Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν Ἱεροὺς ὑποφήτας,
[30] ὅφρα καὶ εἰν Ἀίδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης,
[31] μηδ' ἀκλεῆς μύρηαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
[32] ὥσει τις μακέλα τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
[33] ἀχὴν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
[34] πολλοὶ ἐν Ἀντιόχῳ δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεύα
[35] ἀρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται·
[36] πολλοὶ δὲ Σκοπάδησιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
[37] μόσχοι σὺν κεραῆσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
[38] μυρία δ' ἀμπεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσκον
[39] ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
[40] ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἔξεκένωσαν
[41] θυμὸν ἐς εὔρεῖαν σχεδίαν στυγνοῦ Ἀχέροντος,
[42] ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὅλβια τῆνα λιπόντες
[43] δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
[44] εὶ μὴ κεῖνος ἀοιδὸς ὁ Κήιος αἰόλα φωνέων
[45] βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστοὺς
[46] ὄπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὥκεες ἔλλαχον ἵπποι,
[47] οἵ σφισιν ἔξ Ἱερῶν στεφανηφόροι ἥλθον ἀγώνων.
[48] τίς δ' ἀριστῆς Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
[49] Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροιᾶς Κύκνον ἔγνω,
[50] εὶ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοῖς;
[51] οὐδ' Ὁδυσεὺς ἐκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθεὶς
[52] πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Αίδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
[53] ζωός, καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος,
[54] δηναιὸν κλέος ἔσχεν, ἐσιγάθη δ' ἀν ὑφορβὸς
[55] Εῦμαιος, καὶ βουσὶ Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις
[56] ἔργον ᔁχων, αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
[57] εὶ μή σφεας ὤνασαν ίάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.
[58] Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
[59] χρήματα δὲ ζώοντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
[60] ἀλλ' Ἰσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἀόνι κύματα μετρεῖν,
[61] ὅσσ' ἀνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλὸς ὡθεῖ,

- [62] ἡ ὕδατι νίζειν θολερὰν διαειδέι πλίνθον,
[63] καὶ φιλοκερδείᾳ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν.
[64] χαιρέτω δὲς τοιοῦτος, ἀνάριθμος δέ οἱ εἰη
[65] ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἡμερος αὐτόν.
[66] αὐτὰρ ἐγὼ τιμήν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
[67] πολλῶν ἡμίονων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
[68] δίζημαι δ', στινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
[69] σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὅδοι τελέθουσιν ἀοιδοῖς
[70] κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλεύοντος.
[71] οὕπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὔρανὸς ούδ' ἐνιαυτούς.
[72] πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
[73] ἔσσεται οὗτος ἀνήρ, δὲς ἐμεῦ κεχρήσετ' ἀοιδοῦ,
[74] ῥέξας ἡ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἡ βαρὺς Αἴας
[75] ἐν πεδίῳ Σιμόδεντος, δθι Φρυγὸς ἡρίον Ἰλου.
[76] ἥδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
[77] οίκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἔρργασιν.
[78] ἥδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
[79] ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτείνοισιν·
[80] ἐν δ' αὐτοῖς Ἱέρων προτέροις Ἰσος ἡρώεσσι
[81] ζώννυνται, ἵππειαι δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.
[82] αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα
[83] κούρη θ', ἡ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
[84] εἴληχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
[85] ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακὰ πέμψειν ἀνάγκα
[86] Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
[87] τέκνοις ἡδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
[88] ἄστεά τε προτέροισι πάλιν ναίοιτο πολίταις,
[89] δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας·
[90] ἀγροὺς δ' ἐργάζοιντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι
[91] μήλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
[92] ἀμπεδίον βληχοῖντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὖλιν
[93] ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
[94] νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
[95] ποιμένας ἐνδίους πεφυλαγμένος ἔνδοθι δένδρων
[96] ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχναι
[97] λεπτὰ διαστήσαιντο, βοᾶς δ' ἔτι μηδ' ὅνομ' εἴη.
[98] ὑψηλὸν δ' Ἱέρωνι κλέος φορέοιεν ἀοιδοὶ
[99] καὶ πόντου Σκυθικοῖ πέραν καὶ δθι πλατὺ τεῖχος
[100] ἀσφάλτῳ δήσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
[101] εῖς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
[102] θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὰν Ἀρέθοισαν
[103] ὑμνεῖν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
[104] ὡς Ἐτεόκλειοι θύγατρες θεαί, ὡς Μινύειον
[105] Ὁρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,
[106] ἄκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
[107] θαρσήσας Μοίσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἱκοίμαν.
[108] καλλείψω δ' ούδ' ὅμμε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητὸν
[109] ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; ἀεὶ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

Gedicht 17

έγκριμιον εἰς Πτολεμαῖον

- [1] Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
[2] ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν αὐδῶμεν ἀοιδαῖς·
[3] ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐν πρώτοισι λεγέσθω
[4] καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὁ γὰρ προφερέστατος ἄλλων.
[5] ἡρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
[6] ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·
[7] αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
[8] ὑμνήσαιμ· ὅμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
[9] Ἰδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
[10] παπταίνει, παρεόντος ἀδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου.
[11] τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
[12] οἵσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλήων.
[13] Ἐκ πατέρων οἴος μὲν ἔην τελέσαι μέγα ἔργον
[14] Λαγείδας Πτολεμαῖος, δῆτε φρεσὸν ἐγκατάθοιτο
[15] βουλάν, ἀν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἴός τε νοῆσαι.
[16] τῆνον καὶ μακάρεσσι πατήρ ὁμότιμον ἔθηκεν
[17] ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος δόμος ἐν Διὸς οἴκῳ
[18] δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδὼς
[19] ἐδριάει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.
[20] ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο
[21] ἵδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος.
[22] ἐνθα σύν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει οὐρανίδαισι,
[23] χαίρων υἱωνῶν περιώσιον υἱωνοῖσιν,
[24] ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἔξείλετο γῆρας,
[25] ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες.
[26] ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
[27] ἄμφότεροι δ' ἄριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
[28] τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν οἵ τε κεκορημένος ἥδη
[29] νέκταρος εὐόδμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
[30] τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιόν τε φαρέτραν,
[31] τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον δῖοις.
[32] οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβῆς
[33] ὅπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς νίόν.
[34] οἴα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
[35] ἐπρεπε θηλυτέραις, δύφελος μέγα γειναμένοισι.
[36] τῷ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
[37] κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χεῖρας.
[38] τῷ οὕπῳ τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
[39] ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἐὴν ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
[40] ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὕδε κε παισὶ¹
[41] θαρσήσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἴκον ἄπαντα,
[42] ὀππότε κεν φιλέων βαίνη λέχος ἐς φιλεούσης.
[43] ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἀλλοτρίων νόος αἰεί,
[44] ῥηίδοιο δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
[45] κάλλει ἄριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα,
[46] σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἐνεκεν Βερενίκα
[47] εὔειδής Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
[48] ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν

[49] κυανέαν καὶ στυγνὸν ἀεὶ πορθμῆα καμόντων,
[50] ἐς ναὸν κατέθηκας, ἐᾶς δ' ἀπεδάσσαο τιμᾶς.
[51] πᾶσιν δ' ἡπιος ἥδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
[52] προσπινέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
[53] Ἀργεία κυάνοφρυ, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
[54] μισγομένα Τυδῇ τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
[55] ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλῆα
[56] Αἰακίδα Πηλῆι, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖς
[57] αἰχμητῷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
[58] καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔόντα,
[59] δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἔδες ἀῶ.
[60] ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἔβώσατο λυσίζωνον
[61] Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὡδίνεσσιν·
[62] ἡ δέ οἱ εὔμενέοισα παρίστατο, καδ δ' ἄρα πάντων
[63] νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὁ δὲ πατρὶ ἐοικὼς
[64] παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἴδοισα,
[65] φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφεος χείρεσσι φίλησιν.
[66] "Οὐλβιε κοῦρε γένοιο, τίοις δέ με τόσσον, ὅσον περ
[67] Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
[68] ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν,
[69] ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἔοῦσιν."
[70] ἶσον καὶ Ἀρήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
[71] "Ως ἄρα νᾶσος ἔειπεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνῇ
[72] ἐς τρὶς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὅρνις.
[73] Ζηνός που τόδε σᾶμα. Διὶ Κρονίωνι μέλοντι
[74] αἰδοῖοι βασιλῆες· ὁ δ' ἔξοχος, ὅν κε φιλήσῃ
[75] γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,
[76] πολλᾶς δὲ κρατέει γαίας, πολλᾶς δὲ θαλάσσας.
[77] μυρίαι ἀπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
[78] λήιον ἀλδήσκουσιν ὀφελόμεναι Διὸς ὅμβρῳ·
[79] ἀλλ' οὕτις τόσα φύει, δσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
[80] Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει.
[81] οὐδέ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
[82] τρεῖς μέν οἱ πολίων ἐκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
[83] τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
[84] δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
[85] τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀλήνωρ ἐμβασιλεύει.
[86] καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀρραβίας τε
[87] καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπήων.
[88] Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλίκεσσι
[89] σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
[90] καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
[91] πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἴα
[92] καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαῖῳ.
[93] πολλοὶ δ' ἵππηες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιῶται.
[94] χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
[95] ὄλβῳ μὲν πάντάς κε καταβρίθοι βασιλῆας·
[96] τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἔκαστον ἐς ἀφνεὸν ἔρχεται οἴκον
[97] πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκηλοι.
[98] οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
[99] πεζὸς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὸν ἐστάσατο κώμαις,
[100] οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θοᾶς ἔξαλατο ναὸς

- [101] θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἴγυπτίησι·
 [102] τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνίδρυται πεδίοισι
 [103] ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλειν,
 [104] ὃ ἐπὶ πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 [105] οἵ ἀγαθῷ βασιλῆι, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
 [106] οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμω ἐνὶ πίονι χρυσὸς
 [107] μυρμάκων ἄτε πλοῦτος ἀεὶ κέχυται μογεόντων·
 [108] ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
 [109] αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 [110] πολλὸν δ' ἴφθιμοισι δεδώρηται βασιλεῦσι,
 [111] πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 [112] οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἵεροὺς κατ' ἀγῶνας
 [113] ἵκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι ἀοιδάν,
 [114] ὃ οὐ δωτίναν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 [115] Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
 [116] ἀντ' εὔεργεσίας. τί δὲ κάλλιον ἀνδρί κεν εἴη
 [117] ὀλβίω ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 [118] τοῦτο καὶ Ἀτρείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 [119] ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 [120] ἀέρι πα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος·
 [121] μοῦνος δὲ προτέρων τε καὶ ὃν ἔτι θερμὰ κονία
 [122] στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 [123] ματρὶ φίλᾳ καὶ πατρὶ θυώδεας εῖσατο ναούς·
 [124] ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 [125] ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 [126] πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει
 [127] μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 [128] αὐτός τ' ἴφθιμα τ' ἄλοχος, τᾶς οὕτις ἀρείων
 [129] νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῷ,
 [130] ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 [131] ὕδε καὶ ἀθανάτων ἵερὸς γάμος ἔξετελέσθη,
 [132] οὖς τέκετο κρείουσα Ἄρεα βασιλῆας Ὄλύμπου·
 [133] ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἡρῃ
 [134] χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἰρις·
 [135] χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ Ἰσα καὶ ἄλλων
 [136] μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 [137] φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετήν γε μὲν ἐκ Διὸς αἴτεū.

Gedicht 18

Ἐλένης Ἐπιθάλαμιος

- [1] Ἔν ποκ' ἄρα Σπάρτα ξανθότριχι πάρ Μενελάω
 [2] παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισαι
 [3] πρόσθε νεογράπτω θαλάμω χορὸν ἐστάσαντο,
 [4] δώδεκα ταὶ πράται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακαινᾶν,
 [5] ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κατεδέξατο τὰν ἀγαπητὰν
 [6] μναστεύσας Ἐλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρέος υἱός.
 [7] ἀειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι
 [8] ποσσὶ περιπλέκτοις, ὑπὸ δ' ἵαχε δῶμ' ὑμεναίω.
 [9] οὕτω δὴ πρωιζὲ κατέδραθες ὃ φίλε γαμβρέ;
 [10] ἢ ρά τις ἐσσὶ λίαν βαρυγούνατος; ἢ ρά φίλυπνος;

- [11] Ἡ ρά πολύν τιν' ἔπινες, ὅτ' εἰς εύνὰν κατεβάλλευ·
[12] εῦδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὕραν αὐτὸν ἔχρην τυ·
[13] παῖδα δ' ἔᾶν σὺν παισὶ φιλοστόργω παρὰ ματρὶ¹
[14] παίσδειν ἐς βαθὺν ὅρθρον, ἐπεὶ καὶ ἔνας καὶ ἐς ἀῶ
[15] κείς ξτος ἐξ ἔτεος Μενέλαε τεὰ νυὸς ἄδε.
[16] ὅλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένω τοι
[17] ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὥλλοι ἀριστέες, ώς ἀνύσαιο.
[18] μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἔξεῖς.
[19] Ζανός τοι θυγάτηρο ὑπὸ τὰν μίαν ἵκετο χλαῖναν,
[20] οἴα Ἀχαιιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μί' ἄλλα.
[21] Ἡ μέγα κέν τι τέκοιτ', εὶς ματέρι τίκτοι ὄμοιον.
[22] ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἵς δρόμος ωὐτός
[23] χρισμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εύρώταο λοετροῖς,
[24] τετράκις ἔξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
[25] τᾶν οὐδέν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἐλένα παρισωθῇ.
[26] Ἄως ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
[27] πότνια νὺξ τό τε λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
[28] ὥδε καὶ ἀ χρυσέα Ἐλένα διαφαίνετ' ἐν ἀμῖν.
[29] πιείρα μέγα λᾶν ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρᾳ
[30] Ἡ κάπω κυπάρισσος Ἡ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος·
[31] ὥδε καὶ ἀ ῥιδόχρως Ἐλένα Λακεδαιμονι κόσμος.
[32] οὕτε τις ἐκ ταλάρω πανίσδεται ἔργα τοιαῦτα,
[33] οὕτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἴστῳ
[34] κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων.
[35] οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὥδε κροτῆσαι
[36] Ἀρτεμιν ἀείδοισα καὶ εὐρύστερον Αθάναν,
[37] ὡς Ἐλένα, τᾶς πάντες ἐπ' ὅμμασιν ἔμεροι ἔντι.
[38] ὡς καλὰ ὡς χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἥδη,
[39] ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἥρι καὶ ἐς λειμῶνια φύλλα
[40] ἐρψοῦμες στεφάνως δρεψούμεναι ἀδὺ πνέοντας,
[41] πολλὰ τεοῦς Ἐλένα μεμναμέναι ὡς γαλαθηναὶ
[42] ἄρνες γειναμένας διος μαστὸν ποθέοισαι.
[43] πρᾶται τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὔξομένοιο
[44] πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
[45] πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὅλπιδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
[46] λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
[47] γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράψεται, (ώς παριών τις
[48] ἀννείμη,) δωριστί· σέβου μ'. Ἐλένας φυτὸν εἰμί.
[49] χαίροις ὡς νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
[50] Λατὼ μὲν δοίη, Λατὼ κουροτρόφος ὅμμιν
[51] εύτεκνίαν, Κύπρις δέ, Θεὰ Κύπρις Ἰσον ἔρασθαι
[52] ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὅλβον,
[53] ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἔνθη.
[54] εῦδετ' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότητα πνέοντες
[55] καὶ πόθον, ἔγρεσθαι δὲ πρὸς ἀῶ μήπιλάθησθε.
[56] νεύμεθα κάμμες ἐς ὅρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος ἀοιδὸς
[57] ἐξ εύνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὔτριχα δειράν.
[58] "Υμὴν ὡς "Υμέναιε, γάμω ἐπὶ τῷδε χαρείης.

Gedicht 19

Κηριοκλέπτης

[1] τὸν κλέπταν πότ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
[2] κηρίον ἐκ σύμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
[3] δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὁ δ' ἄλγες καὶ χέρ' ἔφύση
[4] καὶ τὰν γᾶν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τῷ δ' Ἀφροδίτᾳ
[5] δεῖξεν τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅττι γε τυτθὸν
[6] θηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
[7] χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἵσος ἐσσὶ μελίσσαις;
[8] ὡς τυτθὸς μὲν ἔφυς, τὰ δὲ τραύματα χάλίκα ποιεῖς.